

ning. Jeg tror derfor ikke, at der er anden Vej at gaa end at faa en Ret gennem en særlig Lov til at skride ind paa de Steder, hvor det er nødvendigt, og hvor denne Sygdom findes udbredt i større Omfang. Forslaget gaar for øvrigt ud paa væsentlig at lægge Sagen i Hænderne paa de Foreninger, som Biavlerne have oprettet, og jeg tror ikke, at der er nogen anden Vej at gaa her. — Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Forslaget til velvillig Behandling af det høje Ting.

la Cour: Den højtærede Minister har jo udtalt nu, at det foreliggende Lovforslag er en helt ny Lov, og det er jo ogsaa et Omraade, der ikke har været Genstand for Lovgivningsvirksomhed før. Der er jo ikke Tvivl om, at Biavlen er en væsentlig Indtægt for ikke faa Smaaafolk her i Landet, men ogsaa større Landbrugere have jo af og til en Del Indtægt af denne Avl, og de have i alt Fald nydt godt af de Produkter, som disse smaa Skabninger bringe ind til deres Kuber. Det er den højtærede Ministers Formaal gennem dette Forslag at søge at standse en Sygdom, som har hersket omkring paa forskellige Steder i Landet undtagen paa Bornholm. Men en saadan Bekæmpelse kan, som den højtærede Minister sagde, vanskelig gennemføres ad privat Vej. Der maa kræves offentlig Understøttelse og offentlig Anerkendelse af de Folk, der ville bekæmpe Sygdommen, for at de kunne være udrustede saaledes, at de virkelig kunne træffe energiske Forholdsregler overfor Sygdommen. Vi vide jo, at et enkelt smittet Stade derved, at dets Beboere slagte omkring i Terrainet, kan bevirke, at Smitten føres ud over store Strækninger; saa at den paa den Maade spredes uhyre let. Jeg vil derfor anbefale dette Lovforslag paa det bedste til hurtig Gennemførelse.

Jeg skal for øvrigt kun gøre en lille Bemærkning til Lovforslaget, uden at jeg dog agter at stille noget Ændringsforslag dertil. Bestemmelsen i § 3 g. forekommer mig nemlig at være af en lidt underlig Beskaffenhed, idet den lyder saaledes: „Det paahviler Ejeren uden særlig Godtgørelse at yde Tilsynsmanden den fornødne Hjælp under Udførelsen af hans Hverv i Bigaarden og i modsat Fald at taale, at Tilsynsmanden lader de paagældende Arbejder udføre paa hans Bekostning.“ Man gaar jo frem paa den Maade, at der indføres Tilsynsmænd, der skulde føre Tilsyn med, at ikke Pesten breder sig omkring

paa de forskellige Egne, og denne Tilsynsmand maa selvfølgelig have Adgang ethvert Sted, hvor der er Bier, og hvor der kunde være en Kilde til en saadan Pest. Men jeg synes, at det er lige haardt nok, at den Mand, han kommer til, skal være villig til at yde ham Medhjælp ved denne Undersøgelse. Det kunde jo være, at der slet ingen Pest var i hans Bistader, men desuagtet skal han være med. Naa, det er en saa lille Ting, saa jeg ikke skal gøre videre Ophævelser over det, men jeg havde hellere set, at der havde staaet, at den paagældende Tilsynsmand kunde tage Hjælp paa egen Bekostning, hvor han mente, at det var nødvendigt, og Ejeren ikke frivilligt vilde yde ham en saadan. Jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til det høje Ting og til hurtig Fremme.

Andersen-Nygart: Vi leve jo i en Tid, hvor man er begyndt at interessere sig for de smaa Bierhverv. Man har set, at ganske smaa Indtægtskilder, som hidtil have været nogenlunde upaaagtede, ere naaede frem til at blive Hovederhverv for mange Mennesker. Hvorledes Fjerkraevlen er vokset op, er jo almindelig bekendt. Vi beskæftige os i Dag med Lovgivning paa Biavlens Omraade, og ogsaa denne spiller jo ikke saa ringe en Rolle for mange Familier i Landet. Der er ingen Tvivl om, at Biavlen vil kunne indbringe langt mere end nu, og dog er det ikke saa ganske lidt, den aarlig indbringer. Statistikken oplyser saaledes, at der aarlig indvindes omtrent $1\frac{1}{2}$ Million Kr., og Antallet af Biavlere her i Landet er efter sidste Tælling opgjort til 33,559. Det er væsentlig Smaakaarsfolk, som beskæftige sig med Biavl, og derved i mange Tilfælde faa en stor Biindtægt. Det er ikke saa mange Aar siden, man gik over fra almindelig Kubebiavl til den nyere, rationelle Biavl med bevægelig Tavlebygning i Kasser; det er altsaa gaaet godt fremad, siden man fik begyndt paa den Maade. En af de væsentligste Aarsager til, at man ikke er kommen videre, er, at man har haft Uheld med Bierne, der mange Steder ere uddøde. I mange Tilfælde skyldes det sikkert Bipest, uden at man har vidst det. Bipesten er en snigende Sygdom, som angriber Yngelen, saaledes at den dør og forraadner i Cellerne. Herved fremkommer en meget smitsom Sygdom, som hurtigt udbreder sig til Staderne i Bigaarden, Nabolaget og hele Egnen. Af den Redegørelse, der ledsager